

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1176/2008

ze dne 27. listopadu 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 713/2005 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu určitých širokospektrých antibiotik pocházejících z Indie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na články 15 a 19 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh, který předložila Komise po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

I. Předchozí šetření a stávající opatření

- (1) Rada uložila nařízením (ES) č. 713/2005⁽²⁾ konečné vyrovnávací clo z dovozu určitých širokospektrých antibiotik, totiž trihydrátu amoxicilinu, trihydrátu ampicilinu a cefalexinu, které nejsou v odměřených dávkách nebo upravené ve formě nebo v balení pro drobný prodej (dále jen „dotčený výrobek“), kódů KN ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 a ex 2941 90 00, pocházejících z Indie. Celní sazba se pohybuje v rozmezí od 17,3 % do 30,3 % u jednotlivě vyjmenovaných vývozců a zbytková celní sazba vztahující se na dovoz od ostatních vývozců je 32 %.

II. Zahájení částečného prozatímního přezkumu

- (2) Po uložení konečného vyrovnávacího cla učinila indická vláda podání, ve kterých tvrdila, že okolnosti dvou

programů subvencí (program „Duty Entitlement Passbook Scheme“ a program osvobození od daně z příjmu podle části 80 HHC zákona o dani z příjmů) se změnila a že tyto změny jsou trvalé povahy. V důsledku toho je prý pravděpodobné, že se míra subvencování snížila, a opatření, která částečně vycházela z těchto programů, by proto měla být zrevidována.

- (3) Komise přezkoumala důkazy předložené indickou vládou a uznala je za dostatečné k tomu, aby bylo zdůvodněno zahájení přezkumu podle článku 19 základního nařízení. Po konzultaci s poradním výborem zahájila Komise oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽³⁾ z moci úřední částečný prozatímní přezkum nařízení (ES) č. 713/2005.

- (4) Účelem šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu je posouzení potřeby pokračování, odstranění nebo změny stávajících opatření pro ty společnosti, které využívaly výhod jednoho nebo obou změněných programů subvencí, pokud byly předloženy dostatečné důkazy v souladu s příslušnými ustanoveními v oznámení o zahájení šetření. Šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu také posoudí, zda je třeba v závislosti na zjištěných přezkumu zrevidovat opatření použitelná pro ostatní společnosti, které spolupracovaly při šetření, jež stanovilo úroveň stávajících opatření, nebo zbytkové opatření použitelné pro všechny ostatní společnosti.

III. Období šetření

- (5) Šetření zahrnovalo období od 1. dubna 2006 do 31. března 2007 (dále jen „období přezkumného šetření“).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 121, 13.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 212, 11.9.2007, s. 10.

IV. Strany dotčené šetřením

- (6) Komise o zahájení šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu oficiálně vyrozuměla indickou vládu a indické vyvážející výrobce, kteří spolupracovali při předchozím šetření, byli zmíněni v nařízení (ES) č. 713/2005 a uvedeni v oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu, pokud bylo zjištěno, že využívali jednoho ze dvou údajně změněných programů subvencí, a rovněž výrobce ve Společenství. Zúčastněné strany měly možnost písemně předložit své stanovisko a vyžádat si slyšení. Písemné a ústní připomínky předložené stranami byly zváženy a popřípadě zohledněny.
- (7) S ohledem na zjevně velký počet stran účastnících se tohoto přezkumu bylo pro šetření subvencí zamýšleno využití technik výběru vzorku v souladu s článkem 27 základního nařízení.
- (8) Pouze dva vyvážející výrobci se však přihlásili a poskytli informace požadované pro výběr vzorku. Proto použití technik výběru vzorku nebylo považováno za nutné.
- (9) Jeden z výše uvedených vyvážejících výrobců však v dotazníku k výběru vzorku uvedl, že ze dvou údajně změněných programů subvencí (programu „Duty Entitlement Passbook Scheme“ a programu osvobození od daně z příjmu podle části 80 HHC zákona o dani z příjmů) neměl žádné výhody ani během období šetření, které vedlo k zavedení platných opatření, ani během období přezkumného šetření. Tato společnost ani nespolečovala při původním šetření a nebyla shledána žádná zvláštní potřeba pro úpravu zbytkového opatření použitelného pro všechny ostatní společnosti, včetně této. Společnost tedy nesplňovala věcné předpoklady pro zařazení do šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu, jak je uvedeno v bodě 4 oznámení o zahájení šetření, a nemohla se proto tohoto přezkumného šetření účastnit. Uvedená společnost o tom byla informována.
- (10) Komise zaslala dotazníky jedinému spolupracujícímu vyvážejícímu výrobcí způsobilému pro tento přezkum (společnosti Ranbaxy Laboratories Ltd) a indické vládě. Odpovědi obdržela od výrobce i od indické vlády.
- (11) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace považované za nezbytné pro stanovení subvencování. Inspekce na místě byly uskutečněny v prostorách těchto zúčastněných stran:

1) Vláda Indie

Ministerstvo obchodu, Dillí.

2) Vyvážející výrobci v Indii

Ranbaxy Laboratories Ltd., Dillí.

V. Poskytnutí informací a připomínky k postupu

- (12) Indická vláda a ostatní zúčastněné strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno navrhnout změnu celní sazby použitelné na jediného spolupracujícího výrobce v Indii a prodloužení stávajících opatření pro všechny ostatní společnosti, které v rámci tohoto částečného prozatímního přezkumu nespolečovaly. Také jim byla poskytnuta přiměřená doba na vyjádření. Všechna podání a připomínky byly vzaty náležitě v úvahu, jak je uvedeno níže.

B. DOTČENÝ VÝROBEK

- (13) Výrodek, jehož se týká tento přezkum, je totožný s výrobkem, jehož se týkalo nařízení (ES) č. 713/2005, tedy trihydrát amoxicilinu, trihydrát ampicilinu a cefalexin, které nejsou v odměřených dávkách nebo upravené ve formě nebo v balení pro drobný prodej, kódů KN ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 a ex 2941 90 00, pocházející z Indie (dále jen „dotčený výrobek“).

C. SUBVENCE

I. Úvod

- (14) Na základě informací předložených indickou vládou a jediným spolupracujícím vyvážejícím výrobcem a odpovědí na dotazník Komise byly prošetřeny následující programy, které údajně zahrnují poskytování subvencí:
- a) program předběžných povolení (původně známý jako program předběžných licencí);
- b) program „Duty Entitlement Passbook Scheme“;
- c) program „Export Promotion Capital Goods“;
- d) program „Focus Market Scheme“;
- e) programy týkající se daně z příjmu:
- program osvobození vývozu od daně z příjmu,
 - daňové pobídky pro výzkum a vývoj;

f) program vývozních úvěrů.

(15) Výše uvedené programy a) až d) vycházejí ze zákona o rozvoji a regulaci zahraničního obchodu z roku 1992 (č. 22 z roku 1992), který vstoupil v platnost dne 7. srpna 1992 (dále jen „zákon o zahraničním obchodu“). Zákon o zahraničním obchodu opravňuje indickou vládu vydávat oznámení o vývozní a dovozní politice. Tato oznámení jsou shrnuta v dokumentech o vývozní a dovozní politice, které jsou každých pět let vydávány ministerstvem obchodu a pravidelně aktualizovány. Pro období přezkumného šetření v této věci je významný jeden dokument vývozní a dovozní politiky; tj. pětiletý plán vztahující se k období od 1. září 2004 do 31. března 2009 (dále jen politika „EXIM 04-09“). Kromě toho indická vláda také stanoví postupy, jimiž se politika EXIM 04-09 řídí, v publikaci „Příručka postupů – 1. září 2004 až 31. března 2009, svazek I.“ (dále jen „PP I 04-09“). Příručka postupů je také pravidelně aktualizována.

(16) Programy týkající se daně z příjmu uvedené výše v písmeni e) vycházejí ze zákona o dani z příjmů z roku 1961, který je každoročně novelizován finančním zákonem.

(17) Program vývozních úvěrů uvedený výše v písmeni f) vychází z odstavců 21 a 35A zákona o regulaci bankovníctví z roku 1949, který umožňuje Indické centrální bance (dále jen „ICB“) dávat pokyny komerčním bankám v oblasti vývozních úvěrů.

(18) V souladu s čl. 11 odst. 10 základního nařízení vyzvala Komise indickou vládu k dalším konzultacím ohledně změněných a nezměněných programů s cílem vyjasnit faktickou situaci, pokud jde o uvedené programy, a dospět k oboustranně přijatelnému řešení. Po těchto konzultacích a při absenci oboustranně přijatelného řešení ve vztahu k těmto programům zahrнула Komise všechny tyto programy do šetření ve věci subvencování.

II. Specifické programy

1. Program předběžných povolení (dále jen „PPO“)

a) Právní základ

(19) Podrobný popis programu je obsažen v odstavcích 4.1.1 až 4.1.14 politiky EXIM 04-09 a v kapitolách 4.1 až 4.30 v PP I 04-09. Tento program byl během předchozího šetření vedoucího k uložení konečného vyrovnávacího cla, které je v současné době v platnosti, nařízením (ES) č. 713/2005 označován jako program předběžných licencí.

b) Způsobilost

(20) Program předběžných povolení sestává z šesti podprogramů, jak je podrobněji popsáno v 21. bodě odůvodnění. Tyto podprogramy se mimo jiné liší v rozsahu způsobilosti. Pro program předběžných povolení na fyzický vývoz a pro program předběžných povolení na roční potřebu jsou způsobilí vyvážející výrobci

a vyvážející obchodníci, kteří jsou „vázáni“ k pomocným výrobcům. Pro program předběžných povolení na dodávky meziproduktů jsou způsobilí vyvážející výrobci poskytující dodávky konečnému vývozci. Pro program předběžných povolení na domnělý vývoz jsou způsobilí hlavní dodavatelé dodávající v rámci kategorií „domnělého vývozu“ uvedených v odstavci 8.2 politiky EXIM 04-09, jako např. dodavatelé jednotky orientované na vývoz (dále jen „JOV“). A pro výhody „domnělého vývozu“ v rámci podprogramů předběžného příkazu k uvolnění (Advance Release Order, dále jen „ARO“) a tuzemského back-to-back akreditivu jsou způsobilí dodavatelé meziproduktů vyvážejícím výrobcům.

c) Praktické provádění

(21) Předběžná povolení mohou být vydávána na:

i) fyzický vývoz: jedná se o hlavní podprogram. Umožňuje bezcelní dovoz vstupních materiálů potřebných k výrobě určitého výsledného výrobku určeného na vývoz. „Fyzický“ v tomto kontextu znamená, že výrobek určený na vývoz musí opustit indické území. Bezcelní dovozní množství a vývozní povinnost zahrnující typ výrobku určeného na vývoz jsou uvedeny v povolení;

ii) roční potřebu: toto povolení není spojeno s určitým výrobkem určeným na vývoz, ale se širší skupinou výrobků (např. chemické a příbuzné výrobky). Držitel povolení může – do určité hodnoty stanovené jeho předchozí vývozní činností – bezcelně dovážet jakýkoli vstup potřebný k výrobě jakéhokoli položky spadající do dané skupiny výrobků. Může vyvážet jakýkoli výsledný výrobek spadající do dané skupiny výrobků, který byl vyroben s použitím takového materiálu osvobozeného od cla;

iii) dodávky meziproduktů: tento podprogram pokrývá případy, kdy dva výrobci chtějí vyrábět jeden výrobek určený na vývoz a rozdělí proces výroby. Výrobce-vývozce, jenž vyrábí meziprodukt, smí bezcelně dovážet vstupní materiál a pro tento účel může získat předběžné povolení na dodávky meziproduktů. Konečný vývozce dokončuje výrobu a je povinen hotový výrobek vyvézt;

iv) domnělý vývoz: tento podprogram umožňuje hlavnímu dodavateli bezcelně dovážet vstupy potřebné k výrobě zboží, které má být prodáno jako „domnělý vývoz“ kategoriím zákazníků uvedeným v odst. 8.2 písm. b) až f), g), i) a j) v politice EXIM 04-09. Podle indické vlády spadají pod domnělý vývoz transakce, při kterých dodávané zboží neopustí zemi. Za domnělý vývoz je považována celá řada kategorií dodávek za předpokladu, že je zboží vyrobeno v Indii, jako např. dodávky zboží pro JOV nebo pro společnost, která se nachází ve zvláštní ekonomické zóně;

v) ARO: držitel předběžného povolení, který si hodlá opatřit vstupy z domácích zdrojů místo přímého dovozu, má možnost opatřit si je oproti ARO. V takových případech jsou předběžná povolení validována jako ARO a převedena na domácího dodavatele při dodávce v nich uvedených položek. Domácí dodavatel má v případě potvrzení ARO nárok na výhody domnělého vývozu, jak je uvedeno v odstavci 8.3 politiky EXIM 04-09 (tj. program předběžných povolení na dodávky meziproduktů/domnělý vývoz, vrácení cla při domnělém vývozu a náhrady konečné spotřební daně). V rámci mechanismu ARO jsou daně a cla vráceny dodavateli místo finálnímu vývozcovi ve formě vrácení/náhrady cla. Vrácení daní/clo je možné v případě domácích vstupů i v případě dovezených vstupů;

vi) tuzemský back-to-back akreditiv: tento podprogram se opět týká domácích dodávek pro držitele předběžného povolení. Držitel předběžného povolení může požádat banku o otevření tuzemského akreditivu ve prospěch domácího dodavatele. Na povolení pro přímý dovoz banka započítává pouze hodnotu a množství položek opatřených z domácích zdrojů místo z dovozu. Domácí dodavatel má nárok na výhody domnělého vývozu, jak je uvedeno v odstavci 8.3 politiky EXIM 04-09 (tj. program předběžných povolení na dodávky meziproduktů/domnělý vývoz, vrácení cla při domnělém vývozu a náhrady konečné spotřební daně).

Bylo zjištěno, že během období přezkumného šetření získali spolupracující vývozci pouze úlevy spadající pod dva podprogramy vztahující se k dotčenému výrobku, tj. i) program předběžných povolení na fyzický vývoz a ii) program předběžných povolení na dodávky meziproduktů. Tudíž není nezbytné zjišťovat napadnutelnost zbývajících nevyužívaných podprogramů.

(22) Po uložení v současné době platného konečného vyrovnávacího cla nařízením (ES) č. 713/2005 změnila indická vláda ověřovací systém platný pro program předběžných povolení. Konkrétně pro účely ověření indickými úřady je držitel předběžného povolení ze zákona povinen vést „pravdivou a řádnou evidenci spotřeby a využití bezcelně dováženého zboží/zboží nakupovaného z domácích zdrojů“ ve stanoveném formátu (kapitoly 4.26 a 4.30 a dodatek 23 PP I 04-09), tj. registr skutečné spotřeby. Tento registr musí být ověřen externím autorizovaným účetním znalcem/provozním účetním („cost and works accountant“), který vydá osvědčení o tom, že předepsané registry a příslušné záznamy byly přezkoumány a že informace předložené podle dodatku 23 jsou ve všech ohledech pravdivé a správné. Tato ustanovení však platí pouze pro předběžná povolení, která byla vydána dne 13. května 2005 a později. Pro držitele všech před-

běžných povolení či předběžných licencí vydaných před uvedeným dnem platí dříve platná ustanovení o ověřování, tj. že musí vést pravdivou a řádnou evidenci spotřeby a využití dováženého zboží v rámci licence ve formě předepsané v dodatku 18 (kapitole 4.30 a dodatku 18 PP I 02-07).

(23) Pokud jde o podprogramy, kterých během období přezkumného šetření využíval jediný spolupracující vyvážející výrobce, tj. fyzický vývoz a dodávky meziproduktů, jsou bezcelní dovozní množství i vývozní povinnost pevně stanoveny indickou vládou, pokud jde o množství a hodnotu, a zaznamenány v povolení. Kromě toho musí být v době dovozu a vývozu odpovídající transakce zaznamenány v povolení státními úředníky. Objem dovozu povolený v rámci tohoto programu je určen indickou vládou na základě standardních norem vstupů a výstupů. Standardní normy vstupů a výstupů existují pro většinu výrobků včetně dotčeného výrobku a jsou zveřejněny v PP II 04-09. Po uložení v současné době platného konečného vyrovnávacího cla nařízením (ES) č. 713/2005 platily standardní normy vstupů a výstupů pro dotčený výrobek pouze do září 2005. Nové normy byly vydány v září 2006 (pro trihydrát amoxicilinu) a dubnu 2007 (pro trihydrát ampicilinu a cefalexin). Mezitím se používaly normy *ad hoc*.

(24) Dovážené vstupní materiály jsou nepřenositelné a musí být použity k výrobě výsledného vyváženého výrobku. Vývozní povinnost musí být splněna v předepsané lhůtě po vydání povolení (24 měsíců, lhůtu lze dvakrát prodloužit, pokaždé o 6 měsíců).

(25) V přezkumném šetření bylo zjištěno, že suroviny byly dováženy v rámci různých povolení/licencí a podle různých standardních norem vstupů a výstupů a že byly následně smíchány a fyzicky zařazeny do výrobního procesu téhož vyváženého zboží. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nebylo možné zjistit, zda požadavky standardních norem vstupů a výstupů stanovené ve specifických povoleních/licencích ohledně bezcelně dovážených vstupních materiálů nepřekračují množství potřebných pro výrobu referenčního množství výsledného vyváženého výrobku.

(26) V rámci přezkumného šetření bylo také zjištěno, že požadavky na ověřování stanovené indickými orgány buď nebyly dodrženy, nebo dosud nebyly testovány v praxi. Pro předběžné licence vydané před 13. květnem 2005 neexistovaly nezbytné registry skutečné spotřeby a stavu zásob (viz dodatek 18). V případě předběžných povolení vydaných po 13. květnu 2005 byly nezbytné registry skutečné spotřeby a stavu zásob uplatňovány, avšak indická vláda v té době ještě neověřila jejich soulad s požadavky politiky EXIM. Pokud jde o předběžná

povolení, byly registry pouze ověřeny externím autorizovaným účetním znalcem, jak to vyžadují příslušné indické právní předpisy uvedené v 22. bodě odůvodnění. Společnost ani autorizovaný účetní znalec však nevedli žádné záznamy o tom, jak byl tento certifikační postup proveden. K dispozici nebyl žádný auditní plán ani žádné jiné podpůrné doklady k provedenému auditu, ani žádné informace týkající se použité metodiky a specifických požadavků, které by byly pro takovou důkladnou práci, která vyžaduje podrobné odborné znalosti o výrobních procesech, požadavcích politiky EXIM a o účetních postupech, nezbytné. Vzhledem k těmto skutečnostem se má za to, že vyšetřovaný vývozce nebyl schopen prokázat, že příslušná ustanovení politiky EXIM byla splněna.

d) Připomínky po poskytnutí informací

- (27) Jediný spolupracující výrobce zaslal připomínky k programu předběžných povolení. Společnost tvrdila, že navzdory situaci popsané ve 24. bodě odůvodnění bylo možné zjistit, zda požadavky standardních norem vstupů a výstupů stanovené v konkrétních povoleních překračují množství materiálů potřebných pro výrobu referenčního množství výsledného vyváženého výrobku, a že společnost velmi pečlivě vedla záznamy skutečné spotřeby. V tomto ohledu se poznamenává, že ze záznamů skutečné spotřeby vyplynulo, že nebylo možné určit spolehlivou referenci pro udělené povolení (tj. množství materiálů potřebných pro výrobu referenčního množství) vzhledem k velkému počtu platných standardních norem vstupů a výstupů a nesořadých směsí surovin používaných pro výrobu. Dále bylo zjištěno, že suroviny, na které se program vztahuje, byly používány rovněž pro jiné výrobky než pro dotčený výrobek. To prakticky znemožnilo jakýkoliv pokus o výpočet výnosů pro šetřený výrobek. Kromě toho společnost v rozporu s příslušnými ustanoveními indické vlády nevedla záznamy o spotřebě vyžadované politikou EXIM (v dodatku 18), jejichž účelem je monitorování a ověřování skutečné spotřeby srozumitelným způsobem. Společnost rovněž tvrdila, že čl. 26 odst. 1 základního nařízení nezmocňuje Komisi k tomu, aby prošetřovala záznamy nezávislých účetních znalců. Osvědčení by mělo být podle společnosti uznáno, pokud neexistují důvody domnívat se, že autorizovaný účetní znalec vydal falešné osvědčení. V tomto ohledu se připomíná, že ověřovací proces prováděný autorizovaným účetním znalcem a vydání příslušného osvědčení jsou součástí ověřovacího systému zavedeného indickou vládou v její politice EXIM, jak je popsáno ve 22. bodě odůvodnění. Z toho důvodu bylo povinností Komise přezkoumat, zda byl uvedený ověřovací systém uplatňován účinně. V souladu s čl. 11 odst. 8 základního nařízení navíc Komise musela ověřit přesnost informací poskytnutých v průběhu šetření, o něž se opírají závěry.

Skutečnost, že ani společnost, ani pověřený autorizovaný účetní znalec nevedl záznamy o kontrolách prováděných za účelem vydání osvědčení stanoveného v politice EXIM, dokládá, že společnost nebyla schopna dokázat, že

splnila příslušná ustanovení politiky EXIM. Společnost popírala skutečnost, že indická vláda dosud neověřila soulad jejích registrů s požadavky politiky EXIM, avšak na podporu tohoto tvrzení nepředložila žádné konkrétní důkazy. Rovněž bylo uvedeno, že skutečná spotřeba jediného spolupracujícího výrobce byla pro všechny vstupní materiály vyšší než podle standardních norem vstupů a výstupů a že nedošlo k žádnému navrácení cla. Vzhledem ke skutečné situaci zjištěné na místě (tj. vzhledem ke smíchání vstupních materiálů a vyrobených výrobků, používání různých standardních norem vstupů a výstupů, nedostatku registrů skutečné spotřeby stanovených v politice EXIM) a až do splnění nezbytných konečných ověřovacích kroků ze strany indické vlády však nebylo možné stanovit skutečnou spotřebu ani určit, zda v rámci jednotlivých povolení/licencí a standardních norem vstupů a výstupů nedošlo k následnému nadměrnému navrácení cla. Všechna výše uvedená tvrzení se proto musela zamítnout. Společnost kromě toho předložila připomínky k chybě ve výpočtu, která byla uznána a ve výpočtu výše subvence zohledněna.

e) Závěr

- (28) Osвобоzení od dovozního cla je subvencí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 2 základního nařízení, tj. finančním příspěvkem indické vlády, která poskytla zvýhodnění vyšetřovanému vývozci.
- (29) Kromě toho program předběžných povolení na fyzický vývoz a program předběžných povolení na dodávky meziproductů jasně právně závisí na vývozní výkonnosti, a tudíž je lze považovat za specifické a napadnutelné podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. Bez vývozního závazku nemůže společnost získat v rámci těchto programů žádné výhody.
- (30) Žádný ze dvou podprogramů použitých v rámci tohoto případu nemůže být považován za přípustný systém navrácení cla či systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nejsou v souladu s pravidly stanovenými v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla navrácení) a příloze III (definice a pravidla navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení. Indická vláda neuplatnila účinně svůj ověřovací systém nebo postup za účelem potvrzení, zda a v jakém množství byly vstupy spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (příloha II část II odst. 4 základního nařízení a v případě programů navrácení u náhradních vstupů příloha III část II odst. 2 základního nařízení). Standardní normy vstupů a výstupů nemohou být samy o sobě považovány za ověřovací systém skutečné spotřeby, jelikož vstupní materiály bezcelně dovážené v rámci povolení/licencí s různými výnosy podle standardních norem vstupů a výstupů jsou smíchány v jednom výrobním procesu vyváženého zboží. Tento typ procesu neumožňuje indické vládě

ověřovat s dostatečnou přesností, jaká množství výstupů byla při výrobě pro vývoz spotřebována a podle jaké reference standardních norem vstupů a výstupů by měla být srovnávána. Navíc indická vláda neprovedla či dosud nedokončila účinnou kontrolu založenou na řádně vedeném registru skutečné spotřeby. Kromě toho indická vláda neprovedla další přezkoumání založené na skutečných vstupech, přestože by takové přezkoumání bylo při absenci účinně uplatňovaného ověřovacího systému zpravidla nutné (příloha II část II odst. 5 a příloha III část II odst. 3 základního nařízení). Zapojení autorizovaných účetních znalců do ověřovacího procesu navíc nevedlo ke zlepšení ověřovacího systému, jelikož neexistují žádná podrobná pravidla, jak by měli autorizovaní účetní znalci vykonávat jim svěřené úkoly, a informace představené během šetření nemohly zaručit dodržení výše uvedených pravidel stanovených podle základního nařízení.

(31) Tyto dva podprogramy jsou proto napadnutelné.

f) Výpočet výše subvence

(32) Při neexistenci povoleného systému navrácení cla nebo systému navrácení u náhradních vstupů má napadnutelná výhoda podobu prominutí celkových dovozních cel obvykle splatných při dovozu vstupů. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že základní nařízení nestanoví pouze vyrovnání „nadměrných“ celních úlev. Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a přílohy I písm. i) základního nařízení lze napadnout pouze nadměrné vrácení cla za předpokladu, že jsou splněny podmínky obsažené v přílohách II a III základního nařízení. Tyto podmínky však v tomto případě splněny nebyly. Proto v případě, kdy je zjištěna absence adekvátního monitorovacího procesu, výše uvedenou výjimku pro programy navrácení nelze použít a namísto údajného nadměrného vrácení se použije obvyklé pravidlo napadnutí výše nezaplaceného cla (ušlého příjmu). Jak je uvedeno v příloze II části II a příloze III části II základního nařízení, není výpočet takového nadměrného vrácení povinností vyšetřujícího orgánu. Naopak podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení musí tento orgán pouze získat dostatečné důkazy k vyvrácení vhodnosti údajného ověřovacího systému.

(33) Výše subvence pro vývozce, který využil programu předběžných povolení, byla vypočtena na základě ušlého dovozního cla (základní clo a zvláštní dodatečné clo) z materiálu dovezeného v rámci dvou podprogramů pro dotčený výrobek během období přezkumného šetření (čítatel). V souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení byly poplatky nezbytně vynaložené za účelem získání subvence v případě oprávněné žádosti z výše subvence odečteny. V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na vývozní obrat dotčeného výrobku během období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta

podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

(34) Sazba subvence zjištěná pro tento program během období přezkumného šetření pro jediného spolupracujícího výrobce činí 8,2 %.

2. Program „Duty Entitlement Passbook Scheme“ (dále jen „DEPBS“)

a) Právní základ

(35) Podrobný popis DEPBS je obsažen v odstavci 4.3 politiky EXIM 04-09 a v kapitole 4 PP I 04-09.

b) Způsobilstvo

(36) Pro tento program je způsobilý kterýkoli vyvážející výrobce nebo vyvážející obchodník.

c) Praktické provádění DEPBS

(37) Způsobilý vývozce může zažádat o úvěry DEPBS, které jsou vypočteny jako procento hodnoty výrobků vyvezených v rámci tohoto programu. Tyto sazby DEPBS byly stanoveny indickými orgány pro většinu výrobků včetně dotčeného výrobku. Jsou stanoveny na základě standardních norem vstupů a výstupů a berou v úvahu předpokládaný dovozní podíl vstupů ve vyváženém výrobku a daňové zatížení předpokládaného dovozu bez ohledu na to, zda bylo dovozní clo skutečně zapláceno, či nikoli.

(38) K tomu, aby mohla společnost využívat výhod tohoto programu, musí vyvážet. V čase vývozní transakce musí vývozce podat orgánům v Indii prohlášení, že probíhá vývoz v rámci DEPBS. Aby mohlo být zboží vyvezeno, indické celní úřady vydají během postupu odeslání vývozní přepravní doklad. Tento dokument obsahuje mimo jiné výši úvěru DEPBS, který má být poskytnut pro tuto vývozní transakci. V tomto okamžiku vývozce zná výši výhody, kterou obdrží. Jakmile celní úřady vydají vývozní přepravní doklad, je indická vláda povinna poskytnout úvěr DEPBS. Pro výpočet výše výhody se použije sazba DEPBS, která je použita v okamžiku podání vývozního prohlášení. Tudiž neexistuje možnost pro pozdější změnu úrovně výhody.

(39) Úvěry DEPBS jsou volně převoditelné a platí po dobu dvanácti měsíců ode dne vydání. Mohou být použity k zaplacení cla u následného dovozu jakéhokoliv volně dováženého zboží s výjimkou výrobních statků. Zboží dovezené na základě takových úvěrů může být prodáno na domácím trhu (příčemž podléhá dani z prodeje), nebo použito jinak.

(40) Žádosti o úvěry DEPBS mohou být podány elektronicky a mohou se vztahovat na neomezený počet vývozních transakcí. Fakticky neexistují striktní termíny pro podání žádosti o úvěry DEPBS. Elektronický systém používaný k řízení úvěrů DEPBS automaticky nevyřazuje vývozní transakce učiněné po uplynutí lhůt k podání žádosti uvedených v kapitole 4.47 PP I 04-09. Navíc, jak jasně stanoví kapitola 9.3 PP I 04-09, mohou být zváženy i žádosti obdržené po uplynutí lhůt, ačkoliv je jejich nedodržení spojeno s uložením menší pokuty (např. 10 % nároku).

d) Připomínky po poskytnutí informací

(41) Po poskytnutí informací zaslal jediný spolupracující vyvážející výrobce připomínky k DEPBS. Společnost tvrdila, že výhoda DEPBS by neměla být vyrovnávána, jelikož pro dotčený výrobek nebyla využita. Společnost však neposkytla žádný argument, který by mohl zpochybnit praktické provádění programu uvedené ve 37. až 40. bodě odůvodnění. Společnost rovněž uvedla, že pro výpočet poskytnuté celní výhody by měla být použita pouze částka úvěru u vývozu učiněného během období přezkumného šetření, avšak nedoložila, proč není metodika výpočtu použitá při tomto i původním šetření, které vedlo k zavedení stávajících opatření, v souladu s ustanoveními základního nařízení. Tato tvrzení musí být proto zamítnuta. Společnost kromě toho předložila připomínky k chybě ve výpočtu, která byla uznána a ve výpočtu výše subvence zohledněna.

e) Závěry k DEPBS

(42) DEPBS poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 2 základního nařízení. Úvěr DEPBS je finančním příspěvkem indické vlády, protože bude nakonec použit ke kompenzaci dovozního cla, a bude tak snižovat výnosy indické vlády z cla, které by bylo jinak splatné. Kromě toho úvěr DEPBS poskytuje vývozců výhodu, protože zlepšuje jeho likviditu.

(43) DEPBS právně závisí na vývozní výkonnosti, a proto je považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4) písm. a) základního nařízení.

(44) Tento program nelze považovat za povolený systém navrácení cla nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovuje přísným pravidlům uvedeným v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla pro navrácení) a příloze III (definice a pravidla navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení. Vývozců nemá žádnou povinnost skutečně spotřebovat bezcelně

dovezené zboží ve výrobním procesu a částka úvěru není vypočtena ve vztahu ke skutečně využitým vstupním materiálům. Navíc neexistuje systém nebo zavedený postup pro potvrzení, jaké vstupní materiály jsou spotřebovány ve výrobním procesu vyváženého výrobku nebo zda došlo k nadměrné platbě dovozního cla ve smyslu přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení. A v neposlední řadě je vývozců způsobilý obdržet výhodu DEPBS bez ohledu na to, zda vůbec nějaké vstupní materiály doveze. Pro získání výhody stačí, aby vývozců jednoduše vyvezl zboží, aniž by prokazoval, že byl dovezen nějaký vstupní materiál. Dokonce i vývozců, kteří nakupují veškeré své vstupní materiály v místě a nedovážejí žádné zboží, které lze použít jako vstupní materiál, mají tedy nárok na výhodu z DEPBS.

f) Výpočet výše subvence

(45) V souladu s čl. 2 odst. 2 a článkem 5 základního nařízení a s metodikou výpočtu použitou pro tento program v nařízení (ES) č. 713/2005 byla výše napadnutelných subvencí vypočtena na základě výhody, kterou získal příjemce a která je zjištěna za období přezkumného šetření. V tomto ohledu se mělo za to, že výhoda je poskytnuta příjemci v okamžiku vývozní transakce podle tohoto programu. V tomto okamžiku se indická vláda musí vzdát cla, což představuje finanční příspěvek ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Jakmile celní úřady vydají vývozní přepravní doklad, který mimo jiné obsahuje výši úvěru DEPBS, který má být udělen pro tuto vývozní transakci, nemá indická vláda volnost rozhodování, zda poskytnout subvenci či nikoliv, a nemá možnost rozhodnout o výši subvence. Jakákoli změna sazeb DEPBS mezi skutečným vývozem a vydáním licence DEPBS nemá zpětný vliv na úroveň přiznané výhody. Jediný spolupracující vyvážející výrobce dále zaúčtoval úvěry DEPBS na základě časového rozlišení jako příjem ve stadiu vývozní transakce.

(46) V případě, že byla podána oprávněná žádost, byly v souladu s čl. 7 odst. 1) písm. a) základního nařízení poplatky, které byly nezbytně vynaloženy, aby byla získána subvence, odečteny z taktó zjištěných úvěrů, aby byla určena výše subvence (čitatel). V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na celkový vývozní obrát v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

(47) Sazba subvence zjištěná pro tento program během období přezkumného šetření pro jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce činí 2,1 %.

3. Program „Export Promotion Capital Goods“ (dále jen „EPCG“)

a) Právní základ

- (48) Podrobný popis EPCG je uveden v kapitole 5 politiky EXIM 04-09 a v kapitole 5 PP I 04-09.

b) Způsobnost

- (49) Pro tento program jsou způsobilí vyvážející výrobci, vyvážející obchodníci „vázaní“ na podpůrné výrobce a poskytovatelé služeb.

c) Praktické provádění

- (50) Pod podmínkou vývozní povinnosti je dovoleno společnostmi dovážet výrobní statky (nové a od dubna 2003 i použité výrobní statky až deset let staré) za sníženou celní sazbu. Za tímto účelem vydává indická vláda po požádání a zaplacení poplatku licenci EPCG. Od dubna 2000 zajišťuje program sníženou sazbu dovozního cla ve výši 5 % použitelnou na všechny výrobní statky dovezené podle tohoto programu. Do 31. března 2000 se používala efektivní celní sazba ve výši 11 % (včetně příplatku 10 %) a v případě dovozů vysoké hodnoty sazba v nulové výši. Aby byla splněna vývozní povinnost, musí být dovezené výrobní statky využity k výrobě určitého množství zboží na vývoz v průběhu určitého období.

- (51) Držitel licence EPCG může také pořídit výrobní statky z domácích zdrojů. V takovém případě může domácí výrobce výrobních statků využít výhody bezcelního dovozu dílů nutných pro výrobu těchto výrobních statků. Alternativně může domácí výrobce požádat o výhodu domnělého vývozu s ohledem na dodávku výrobních statků držiteli licence EPCG.

d) Připomínky po poskytnutí informací

- (52) Po poskytnutí informací zaslal jediný spolupracující vyvážející výrobce připomínky k EPCG. Společnost tvrdila, že na základě obecně uznávaných účetních zásad jsou výrobní statky spotřebovány ve výrobním procesu. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že společnost toto tvrzení nedokázala obhájit výslovným objasněním tzv. obecně uznávaných účetních zásad ani předložením analýzy týkající se příslušných ustanovení EPCG politiky EXIM a definice vstupů spotřebovaných ve výrobním procesu ve smyslu přílohy II základního nařízení. Bylo také upozorněno, že jako běžná doba amortizace měla být použita doba amortizace společnosti. Takový přístup

je však v rozporu s příslušným ustanovením čl. 7 odst. 3 základního nařízení. Proto musí být tato tvrzení zamítnuta. Společnost kromě toho předložila připomínky k chybě ve výpočtu, která byla uznána a ve výpočtu výše subvence zohledněna.

e) Závěr k programu EPCG

- (53) Program EPCG poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 2 základního nařízení. Snížení cla zakládá finanční příspěvek od indické vlády, protože tato úleva snižuje příjmy z cla indické vlády, které by bylo jinak splatné. Navíc snížení cla poskytuje výhodu vývozcům, protože poplatky ušetřené při dovozu zlepšují jeho likviditu.

- (54) Navíc EPCG právně závisí na vývozní výkonnosti, protože takové licence nelze získat bez závazku vyvážet. Je proto považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

- (55) Tento program nelze považovat za povolený systém navrácení cla nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Výrobní statky nejsou zahrnuty do rozsahu takových povolených systémů, jak je uvedeno v příloze I písm. i) základního nařízení, protože nejsou spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků.

f) Výpočet výše subvence

- (56) Výše subvence byla vypočtena v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení rozložením nezaplaceného cla z dovážených výrobních statků na dobu odpovídající běžné době amortizace takových výrobních statků ve výrobním odvětví antibiotik. V souladu se zavedenou praxí byla takto vypočtená částka, která připadá na období přezkumného šetření, upravena připočtením úroku v průběhu tohoto období, aby odrážela celou výši výhody v průběhu času. Za vhodnou pro tento účel byla považována komerční úroková sazba v průběhu období šetření v Indii. V případě, že byla podána oprávněná žádost, byly v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení poplatky, které byly nezbytně vynaloženy, aby byla získána subvence, od této částky odečteny, aby byla určena výše subvence (čítatel). V souladu s čl. 7 odst. 2 a čl. 7 odst. 3 základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na vývozní obrat v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

- (57) Sazba subvence zjištěná pro tento program během období přezkumného šetření pro jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce činí 0,1 %.

4. Program vývozních úvěrů (dále jen „PVÚ“)

a) Právní základ

- (58) Podrobnosti programu jsou uvedeny v rámcovém oběžníku DBOD č. DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 Indické centrální banky (dále jen „ICB“), který je určen všem komerčním bankám v Indii.

b) Způsobilost

- (59) Pro tento program jsou způsobilí vyvážející výrobci a vyvážející obchodníci.

c) Praktické provádění

- (60) Podle tohoto programu nastavuje ICB povinně maximální úrokové sazby použitelné pro vývozní úvěry v indických rupiích i v cizí měně, které mohou komerční banky účtovat vývozci. PVÚ se skládá ze dvou podprogramů, programu vývozních úvěrů před odesláním („balicí úvěr“), který pokrývá úvěry poskytované vývozci na financování nákupu, zpracování, výroby, balení nebo odeslání zboží před vývozem, a programu vývozních úvěrů po odeslání, který zajišťuje půjčky provozního kapitálu za účelem financování vývozních pohledávek. ICB také vydává bankám pokyny, aby poskytly určitou částku svého čistého bankovního úvěru ve prospěch financování vývozu.

- (61) Na základě rámcového oběžníku ICB mohou vývozci obdržet vývozní úvěry za preferenční úrokové sazby ve srovnání s úrokovými sazbami běžných komerčních úvěrů („hotovostní úvěry“), které jsou čistě stanoveny za tržních podmínek. Rozdíl v sazbách se může pro společnosti s dobrým úvěrovým hodnocením snížit. Společnosti s vysokým hodnocením mohou vlastně získat vývozní úvěry a hotovostní úvěry za stejných podmínek.

d) Připomínky po poskytnutí informací

- (62) Po poskytnutí informací zaslal jediný spolupracující vyvážející výrobce připomínky k PVÚ. Společnost tvrdila, že i) neexistuje žádné veřejné financování poskytování vývozního úvěru v cizí měně, ii) své nízké úrokové sazby

pro vývozní úvěr v cizí měně získala z důvodu vysokého úvěrového hodnocení a iii) úroková sazba používaná jako referenční hodnota pro úvěr v cizí měně by neměla být stejná jako referenční hodnota používaná pro úvěr v indických rupiích. V této souvislosti je třeba poznamenat, že rámcovým oběžníkem ICB se řídí jak vývozní úvěry v indických rupiích, tak i vývozní úvěry v cizí měně, jejichž praktické provádění je popsáno v 60. a 61. bodě odůvodnění a jejichž podrobná a omezující ustanovení dokazují, že financování vývozního úvěru v cizí měně a uplatňované úrokové sazby souvisejí s jasnými směnicemi vydanými vládou. Pokud jde o referenční sazbu, je nutné poznamenat, že tuto sazbu uvedla společnost v souvislosti se svým úvěrem v indických rupiích a že v souladu s příslušnými politikami rámcového oběžníku ICB mají vývozci volnost přejít v rámci jedné a té samé vývozní transakce z úvěru v rupiích na úvěr v cizí měně. Proto se považuje za vhodné, aby jako referenční hodnota byla použita jediná sazba, již společnost uvedla jako svou běžnou indickou úrokovou sazbu. Proto musí být tato tvrzení zamítnuta. Společnost kromě toho předložila připomínky k chybě ve výpočtu, která byla uznána a ve výpočtu výše subvence zohledněna.

e) Závěr pro ECS

- (63) Preferenční úrokové sazby úvěru PVÚ stanovené rámcovým oběžníkem ICB uvedeným v 58. bodě odůvodnění mohou snížit úrokové náklady vývozce ve srovnání s úrokovými náklady čistě stanovenými tržními podmínkami a poskytují v tomto případě takovému vývozci výhodu ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Financování vývozu není samo o sobě bezpečnější než tuzemské financování. Obvykle je vlastně vnímáno jako rizikovější a rozsah požadovaných záruk pro určitý úvěr bez ohledu na předmět financování je čistě komerčním rozhodnutím dané komerční banky. Rozdíly v sazbách s ohledem na různé banky jsou výsledkem metodiky ICB stanovit maximální úvěrové sazby pro každou komerční banku individuálně. Kromě toho by komerční banky nemusely poskytovat půjčovatelným vývozního financování výhodnější úrokové sazby pro vývozní úvěry v cizí měně.

- (64) Bez ohledu na skutečnost, že jsou preferenční úvěry v rámci PVÚ poskytovány komerčními bankami, je tato výhoda finančním příspěvkem vlády ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení. V této souvislosti by mělo být poznamenáno, že ani čl. 2 odst. 1 písm. a) bod iv) základního nařízení, ani DSVO nevyžaduje pro zjištění subvence výdej veřejných finančních prostředků, např. odškodnění komerčních bank ze strany indické vlády, ale pouze pokyn vlády vykonávat funkce uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) nebo iii) základního nařízení. ICB je veřejným subjektem a spadá tedy pod definici „vlády“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 základního nařízení. Je to subjekt ve 100 % vlastnictví státu,

uskutečňuje cíle veřejné politiky, např. měnovou politiku, a její vedení je jmenováno indickou vládou. ICB dává pokyny soukromým subjektům ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu vi) druhé odrážky základního nařízení, protože komerční banky jsou vázány uvedenými podmínkami, mimo jiné maximálními stropy úrokových sazeb pro úroky z vývozních úvěrů stanovenými v rámcovém oběžníku ICB a ustanoveními ICB, že komerční banky musí poskytnout určitou částku svých čistých bankovních úvěrů ve prospěch financování vývozu. Tato povinnost zavazuje komerční banky k tomu, aby vykonávaly funkce zmíněné v čl. 2 odst. 1 písm. a) bodě i) základního nařízení, v tomto případě poskytovaly půjčky ve formě preferenčního financování vývozu. Takový přímý převod peněžních prostředků ve formě půjček za určitých podmínek by jinak byl svěřen vládě a výkon této funkce se v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládou v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. a) bodem iv) základního nařízení. Tato subvence je považována za specifickou a napadnutelnou, protože preferenční úrokové sazby jsou k dispozici pouze ve vztahu k financování vývozních transakcí, a proto jsou závislé na vývozní výkonnosti podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

f) Výpočet výše subvence

- (65) Výše subvence byla vypočtena na základě rozdílu mezi úrokem placeným za vývozní úvěry využité během období přezkumného šetření a úrokovou sazbou, která by byla splatná za běžné komerční úvěry využité jediným spolupracujícím vyvážejícím výrobcem. Tato výše subvence (čítatel) byla přepočtena na celkový vývozní obrat v období přezkumného šetření (jmenovatel) v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení, neboť subvence je závislá na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.
- (66) Sazba subvence zjištěná pro tento program během období přezkumného šetření pro jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce činí 1,3 %.

5. Programy daně z příjmu

a) Program osvobození od daně z příjmu

Část 80 HHC zákona o daních z příjmů z roku 1961 (dále jen „ZDP“)

- (67) V rámci tohoto programu mohou vývozci využívat výhody částečného osvobození od daně z příjmu ze zisků nabytých z vývozního prodeje. Právní základ pro toto osvobození je uveden v části 80 HHC ZDP.

- (68) Toto ustanovení bylo zrušeno od vyměřovacího roku 2005–2006 (tj. daňového roku od 1. dubna 2004 do 31. března 2005), tudíž část 80 HHC ZDP nepřináší po 31. březnu 2004 žádné výhody. Jediný spolupracující vyvážející výrobce nevyužil žádných výhod v rámci tohoto programu během období přezkumného šetření. Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že byl tento program zrušen, nebude v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení napadnut.

b) Daňové pobídky pro výzkum a vývoj (dále jen „DPVV“)

i) Právní základ

- (69) Podrobný popis DPVV je uveden v části 35 odst. 2AB ZDP.

ii) Způsobilost

- (70) Pro využívání výhod tohoto programu jsou způsobilé společnosti zabývající se podnikáním v oblasti biotechnologií nebo výrobou léků, farmaceutických výrobků, chemických látek, elektronických zařízení, počítačů, telekomunikačních zařízení, nebo jakéhokoli jiného zboží nebo věcí, které mohou být oznámeny později.

iii) Praktické provádění

- (71) Pro jakékoliv výdaje (kromě nákladů na nemovitosti) na zařízení pro vnitropodnikový výzkum a vývoj schválené ministerstvem indické vlády pro vědecký a průmyslový výzkum je pro účely daně z příjmů povoleno odečtení částky rovnající se 150 % skutečně vynaložených nákladů. Takto se díky 50 % odečtení fiktivních výdajů (tj. výdajů nikoliv skutečně vynaložených) základ daně z příjmů a následně zatížení daní z příjmů uměle sníží.

iv) Připomínky po poskytnutí informací

- (72) Po poskytnutí informací nebyly předloženy žádné připomínky k DPVV.

v) Závěr k DPVV

- (73) DPVV poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 2 základního nařízení. Umělé snížení základu daně z příjmů podle části 35 odst. 2AB ZDP tvoří finanční příspěvek od indické vlády, neboť snižuje výnos daní z příjmů indické vlády, které by jinak musely být odvedeny. Navíc toto snížení daně z příjmů přináší společnosti prospěch, neboť zlepšuje její likviditu.

(74) Znění části 35 odst. 2AB ZDP potvrzuje, že DPVV jsou ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení právně specifické, a proto napadnutelné. Způsobilost pro tento program nepodléhá objektivním kritériím, která jsou neutrální ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Výhod tohoto programu mohou využívat pouze některá výrobní odvětví, jelikož indická vláda tento program nezpřístupnila všem odvětvím. Takovéto omezení vytváří specifickou, neboť kategorie „skupina výrobních odvětví“ v čl. 3 odst. 2 základního nařízení popisuje synonymně omezení podle odvětví. Toto omezení není hospodářské povahy a nepoužívá se plošně, jako například omezení počtu zaměstnanců nebo velikosti podniku.

vi) Výpočet výše subvence

(75) Výše subvence byla vypočtena na základě rozdílu mezi daní z příjmu splatnou za období přezkumného šetření při uplatnění části 35 odst. 2AB ZDP a bez uplatnění uvedeného ustanovení. Tato výše subvence (čítatel) byla přepočtena na celkový obrat v období přezkumného šetření (jmenovatel) v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení, neboť tato subvence se vztahuje k veškerému prodeji, domácímu i vývoznímu, a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

(76) Sazba subvence zjištěná pro tento program během období přezkumného šetření pro jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce činí 0,1 %.

6. Program „Focus Market Scheme“ (dále jen „FMS“)

a) Právní základ

(77) Podrobný popis FMS je uveden v kapitole 3.9 politiky EXIM 04-09 a v kapitole 3.20 PP I 04-09.

b) Způsobilost

(78) Pro tento program je způsobilý kterýkoli vyvážející výrobce nebo vyvážející obchodník.

c) Praktické provádění

(79) Vývoz všech výrobků v rámci tohoto programu do zemí uvedených v dodatku 37-C PP I 04-09 má nárok na úvěry na clo rovnající se 2,5 % hodnoty FOB výrobků

vyvezených v rámci tohoto programu. Na určitý typ vývozních činností, např. na vývoz dováženého či překládaného zboží, domnělý vývoz, vývoz služeb a vývozní obrat jednotek působících v rámci zvláštních ekonomických zón/jednotek orientovaných na vývoz, se tento program nevztahuje. Nevztahuje se ani na určité typy výrobků, např. na diamanty, vzácné kovy, rudy, obilí, cukr a ropné produkty.

(80) Úvěry na clo v rámci FMS jsou volně přenosné a platné po dobu 24 měsíců ode dne vydání příslušného osvědčení o nároku na úvěr. Mohou být použity k zaplacení cla u následného dovozu jakéhokoliv vstupního materiálu nebo zboží včetně výrobních statků.

(81) Osvědčení o nároku na úvěr se vydává v přístavu, ze kterého se vývoz uskutečňuje, po uskutečnění vývozu nebo po odeslání zboží. Pokud žadatel předloží orgánům kopie všech příslušných vývozních dokumentů (např. vývozních zakázek, faktur, přepravních dokladů, potvrzení banky o uskutečnění vývozu), nemůže indická vláda poskytnout úvěrů na clo nikterak ovlivnit.

d) Připomínky po poskytnutí informací

(82) Po poskytnutí informací zaslal jediný spolupracující vyvážející výrobce připomínky k FMS. Společnost tvrdila, že program geograficky souvisí s ostatními zeměmi a nemůže být Evropskou komisí napadnut. Nedokázal však uvést argumenty, kterými by zpochybnil praktické provádění programu či způsob, jakým je výhody programu FMS využíváno, jak je uvedeno v 79. až 81. bodě odůvodnění. Proto muselo být toto tvrzení zamítnuto. Společnost kromě toho předložila připomínky k chybě ve výpočtu, která byla uznána a ve výpočtu výše subvence zohledněna.

e) Závěr k FMS

(83) Program FMS poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a odst. 2 základního nařízení. Úvěr na clo v rámci FMS je finančním příspěvkem indické vlády, protože bude nakonec použit ke kompenzaci dovozního cla, a bude tak snižovat výnosy indické vlády z cla, které by bylo jinak splatné. Nadto úvěr na clo v rámci FMS poskytuje vývozcům výhodu, protože zlepšuje jeho likviditu.

- (84) Navíc program FMS právně závisí na vývozní výkonnosti, a proto je považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4) písm. a) základního nařízení.
- (85) Tento program nelze považovat za povolený systém navrácení cla nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovuje přísným pravidlům uvedeným v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla pro navrácení) a příloze III (definice a pravidla navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení. Vývozce nemá žádnou povinnost skutečně spotřebovat bezcelně dovezené zboží ve výrobním procesu a částka úvěru není vypočtena ve vztahu ke skutečně využitým vstupním materiálům. Neexistuje systém nebo zavedený postup pro potvrzení, jaké vstupní materiály jsou spotřebovány ve výrobním procesu vyváženého výrobku nebo zda došlo k nadměrné platbě dovozního cla ve smyslu přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení. Vývozce je způsobilý obdržet výhody FMS bez ohledu na to, zda vůbec nějaké vstupní materiály doveze. Pro získání výhody stačí, aby vývozce prostě vyvezl zboží, aniž by prokazoval, že byl dovezen nějaký vstupní materiál. Dokonce i vývozci, kteří nakupují veškeré své vstupní materiály v místě a nedovážejí žádné zboží, které lze použít jako vstupní materiál, mají tedy nárok na výhodu z FMS. Kromě toho může vývozce využít úvěry na clo v rámci FMS k dovozu výrobních statků, ačkoliv výrobní statky nespádají do působnosti povolených systémů navrácení cla, jak je uvedeno v příloze I písm. i) základního nařízení, protože nejsou spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků.

f) Výpočet výše subvence

- (86) Výše napadnutelných subvencí byla vypočtena na základě výhody, kterou získal příjemce a u které bylo zjištěno, že během období přezkumného šetření byla zaúčtována spolupracujícím vyvážejícím výrobcem na základě časového rozlišení jako příjem ve stadiu vývozní transakce. V souladu s čl. 7 odst. 2 a 3 základního nařízení byla tato výše subvence (čítatel) přepočtena na vývozní obrát v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.
- (87) Sazba subvence zjištěná pro tento program během období přezkumného šetření pro jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce činí 0,1 %.

III. Výše napadnutelných subvencí

- (88) Připomíná se, že výše napadnutelných subvencí, vyjádřená podle hodnoty, zjištěná v nařízení (ES) č. 713/2005, činila 35,1 % u jediného vyvážejícího výrobce spolupracujícího při tomto částečném prozatímním přezkumu.
- (89) Částka napadnutelných subvencí, vyjádřená podle hodnoty, zjištěná v průběhu tohoto částečného prozatímního přezkumu, činí 11,9 %, jak je uvedeno níže:

PROGRAM	PPO	DEPBS	EPCGS	PVÚ	IDPVV	FMS	Celkem
	%	%	%	%	%	%	%
Ranbaxy Laboratories Ltd.	8,2	2,1	0,1	1,3	0,1	0,1	11,9

- (90) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je učiněn závěr, že se míra subvencování jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce snížila.

IV. Vyrovnávací opatření

- (91) V souladu s článkem 19 základního nařízení a s odůvodněním tohoto částečného prozatímního přezkumu uvedeným v bodě 3 oznámení o zahájení přezkumu se konstatuje, že se míra subvencování pro jediného spolupracujícího výrobce snížila z 35,1 na 11,9 %, a proto je třeba odpovídajícím způsobem změnit výši vyrovnávacího cla uloženého pro tohoto vyvážejícího výrobce nařízením (ES) č. 713/2005.

- (92) V tomto ohledu se připomíná, že podle nařízení (ES) č. 713/2005 byla sazba subvence v případě společnosti Ranbaxy Laboratories Ltd. vyšší než míra odstranění újmy. V souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení nařízení bylo menší clo odrážející míru odstranění újmy považováno za postačující k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, a sazba vyrovnávacího cla použitelná na dovoz od společnosti Ranbaxy Laboratories Ltd. byla proto stanovena na 30,3 %.

- (93) S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem a vzhledem k tomu, že míra subvencování je nyní nižší než míra odstranění újmy, je sazba vyrovnávacího cla pro jednotlivé společnosti použitelná na jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce, společnost Ranbaxy Laboratories Ltd., stanovena na 11,9 %.

- (94) Pokud jde o všechny ostatní společnosti, které v rámci tohoto částečného prozatímního přezkumu nespolupracovaly, je třeba poznamenat, že faktické modalita prošetřovaných programů a jejich napadnutelnost se oproti předchozímu šetření nezměnily. Neexistuje tedy žádný důvod pro nový výpočet sazeb subvencí a celních sazeb společností, které při tomto částečném prozatímním přezkumu nespolupracovaly. Celní sazby použitelné na všechny ostatní strany kromě společnosti Ranbaxy Laboratories Ltd. uvedené v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 713/2005 tedy zůstávají nezměněny.
- (95) Individuální sazby vyrovnávacího cla pro jednotlivé společnosti uvedené v tomto nařízení odrážejí situaci zjištěnou během částečného prozatímního přezkumu. Vztahují se proto výhradně na dovoz dotčeného výrobku vyráběného těmito společnostmi. Dovoz dotčeného výrobku vyráběného kteroukoli jinou společností, která nebyla konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů, které jsou s uvedenými společnostmi ve spojení, nemůže těžit z těchto sazeb a bude podléhat celní sazbě vztahující se na „všechny ostatní společnosti“.
- (96) Jakákoli žádost o uplatnění těchto individuálních sazeb vyrovnávacího cla (např. po změně názvu subjektu anebo po založení nových výrobních nebo prodejních subjektů) by měla být bezodkladně zaslána Komisi⁽¹⁾ se všemi příslušnými informacemi obzvláště o jakékoli změně činnosti společnosti spojené s výrobou, domácím a vývozním prodejem, např. v souvislosti se změnou názvu nebo se změnou výrobních či prodejních subjektů. V případě potřeby a po konzultaci s poradním výborem se Komise tímto opravňuje nařízení odpovídajícím způsobem změnit formou aktualizace seznamu společností, na něž se vztahují individuální celní sazby,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 1 nařízení (ES) č. 713/2005 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Sazby cla, které se vztahují na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, jsou pro dovoz výrobků vyrobených v Indii níže uvedenými společnostmi tyto:

- 17,3 % pro KDL Biotech Ltd., Mumbai (doplňkový kód TARIC: A580),
- 28,1 % pro Nectar Lifesciences Ltd., Chandigarh (doplňkový kód TARIC: A581),
- 25,3 % pro Nestor Pharmaceuticals Ltd., Nové Dillí (doplňkový kód TARIC: A582),
- 11,9 % pro Ranbaxy Laboratories Ltd., Nové Dillí (doplňkový kód TARIC: 8221),
- 28,1 % pro Torrent Gujarat Biotech Ltd., Ahmedábád (doplňkový kód TARIC: A583),
- 28,1 % pro Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh (doplňkový kód TARIC: A584),
- 32 % pro všechny ostatní společnosti (doplňkový kód TARIC: 8900).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. listopadu 2008.

Za Radu
předsedkyně
M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ European Commission – Directorate General for Trade – Directorate B – J-79 4/23 – Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brussels, Belgium.